

isiklikul kogemusel põhinev tõestisündinud lugu

Varbla vald, Pärnumaa

Juuli, 2009

Kodukakk

Ma elan Tallinnas, Mustamäel, kuid käin tihti väikeses Eestimaa kohas, mille nimeks on Varbla. Seal elavad mu vanavanemad ja tädi oma perega. Tädi lapsed on sama vanad kui mina ja minu õde, sellepärast on meil tore koos olla. Me veedame suurema osa ajast õues. Me ehitame onne, käime ratastega metsas, mängime ukakat või teeme mingit tööd.

Vahest täditütar pildistab linde ja siis me uurime raamatust, mis nende lindude nimed on. Niimodi oleme näinud palju huvitavaid linde, nagu näiteks merikotkas, haigur, rähnid ja palju teisi veel.

Ükskord karjamaal rohu see peitust mängides pikutasin vaikselt rohus ja vaatasin taevast. Järsku lendas näo eest väga lähedalt mööda kakk. Me vaatasime kakuga teineteisele silma. Ta oli väga ilus ja suurte simadega ning ta oli nii lähedal! Kuid siis lendas ta kohe ära. Ma tõusin vaikselt üles, et vaadata, kas kakk paistab veel. Tädipoeg oli minu kõrval rohu sees, aga tema ei näinud midagi, sest mängis mobiiltelefoniga. Me keegi ei näinud kakku enam sel päeval.

Ma vaatasin raamatust järgi, et näha, kes selline pruunikas kakk on. Selgus, et ta on kodukakk. Hiljem oleme me kõik veel teda ringi lendamas näinud, kuid enam mitte nii lähedalt. Mulle jääb see kohtumine kodukakuga eluks ajaks meelde.

Janne Janno.